

ΤΙ ΠΑΪΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΛΑΤΕΪΑ ΟΛΓΑΣ;

Δύο χρόνια τώρα το “ενδιαφέρον” των ντόπιων δημοσιογράφων για την πλατεία όλγας είναι κάτι παραπάνω από έντονο δρώντας για λογαριασμό του ντόπιου συμπλέγματος εξουσίας (αστυνομία, δήμος, επιχειρηματικά συμφέροντα). Αλλά ας το πιάσουμε από την αρχή. Πρόκειται για μια πλατεία που είχε, έχει και θα έχει συγκεκριμένη ιστορία. Είναι φιλόξενη για όλους ανεξαρτήτως φυλής ή όποιου άλλου διαχωρισμού, και αποτελεί ένα συνήθη τόπο που γίνονται ανοιχτές πολιτικές, πολιτιστικές και άλλες κοινωνικές εκδηλώσεις. Και όλα αυτά έγιναν με το πέρασμα των χρόνων και όχι γιατί κάποιος το αποφάσισαν. Με το παράρτημα ένα δρόμο πιο πάνω, το εργατικό κέντρο δίπλα, τα δύο σημεία εκκίνησης σχεδόν όλων των πορειών που γίνονται στην πόλη, ήταν αναπόφευκτο η όλγας να πάρει κομμάτι από τον χαρακτήρα της και να καθιερωθεί, χρόνια τώρα, ως η πλατεία-σημείο αναφοράς όσων αγωνίζονται ενάντια στις διάφορες πτυχές του συστήματος. Και συγχρόνως ως πλατεία εκθρική και αφιλόξενη για όσους υπηρετούν το σύστημα όπως μπάσοι, φασίστες, ρατσιστές κ.α. Και εξαιτίας αυτού στην πλατεία όλγας θα έβλεπε μεταξύ πολλών τσιγγάνους, μετανάστες,

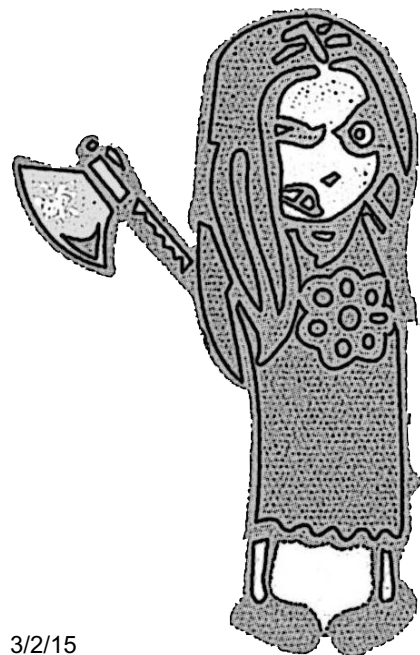
τοξικοεξαρτημένους και κάθε περιθωριοποιημένη -από κράτος και κομμάτια της κοινωνίας- κοινωνική ομάδα που δεν γίνεται αποδεκτή πουθενά αλλού. Η όλγας καθιερώθηκε και ως κάτι άλλο... η πλατεία που (μαζί με το παράρτημα) εναντιωνόταν στον κόσμο του εμπορεύματος και στη ντόπια βιομηχανία της διασκέδασης δίνοντας σε όποιον ήθελε τη δυνατότητα να εκφραστεί με όποιο τρόπο (πάρτυ, προβολές, συναυλίες, διάφορες πολιτιστικές εκδηλώσεις) χωρίς να εξαρτάται από την συγκατάθεση του ντουέτου δήμου-αστυνομίας το οποίο συνήθως δρούσε για την εξυπηρέτηση των ντόπιων μαγαζατόρων αλλά και της “τάξης και ασφάλειας”. Έτσι αποτέλεσε μια από τις λίγες πλατείες που οι γύρω μαγαζάτορες δεν συμπεριφέρονται (όπως αλλού) σαν να είναι η πλατεία η αυλή-προέκταση του μαγαζιού τους. Για όλους αυτούς τους λόγους και οι καφετέριες της πλατείας αποτέλεσαν για χρόνια στέκια νεολαίων και φοιτητών με αντίστοιχα χαρακτηριστικά.

Ως φυσική συνέπεια των παραπάνω η πλατεία όλγας σίγουρα είχε πολλούς εκθρούς που θα ονειρεύονταν να αλλάξει ό,τι ίσχυε.

Ήταν άνοιξη του 2012 όταν ο τότε ακροδεξιός πρωθυπουργός

Σαμαράς δηλώνει πως “χρειάζεται να ανακαταλάβουμε τις πόλεις μας” και η ιστορία κάπως έτσι ξεκινάει. Το σχέδιο ανακατάληψη στην πάτρα στόχευσε αρχικά τους μετανάστες τους οποίους μέσα σε ένα διάστημα λίγων μηνών με τέλος τον οκτώβρη του 2012 με τον ερχομό του ξένιου δία κατάφερε να τους εξαφανίσει από την πόλη. Ο επόμενος στόχος έμελε να ήταν οι χώροι οι οποίοι λόγω αντιφασιστικών χαρακτηριστικών λειτουργούσαν ως αναχώματα για την επιβολή της τότε φασιστικής δημόσιας τάξης.

Έτσι από την άνοιξη του '13 η αστυνομία, με την προπαγανδιστική στήριξη πάντα των ντόπιων δημοσιογράφων, βάζει στο στόχαστρο καταρχήν την πλατεία όλγας. Το μενού ήταν απλό. Με οποιαδήποτε αφορμή όπως ένα πάρτυ με “δυνατή μουσική” η αστυνομία προχωρούσε σε δυναμικές-βίαιες επεμβάσεις με στόχο να δείξει ξεκάθαρα ποιος κάνει κουμάντο παντού, το ακροδεξί κράτος. Και αφού η άνευ σοβαρών αφορμών καταστολή είχε φέρει τα πρώτα της αποτελέσματα, στο χορό μπήκαν όπως παντού οι συνεργάτες της αστυνομίας, φασίστες της χρυσής αυγής καλώντας συγκέντρωση ένα τετράγωνο κάτω από την πλατεία τον Ιούλιο του '13, που προκάλεσε όπως ήταν αναμενόμενο αντίδραση αντιφασιστών και θαμώνων και κατέληξε σε συλλήψεις 15 ατόμων. Για όλο αυτό το διάστημα τα ντόπια μήντια έστρωναν το έδαφος και για την καταστολή των καταλήψεων της πόλης η οποία και έγινε στις 5 Αυγούστου. Με τις καταλήψεις εκκενωμένες το μόνο που έλειπε στο σχέδιο ανακατάληψη των πόλεων αλά πάτρα ήταν η πλατεία όλγας. Έτσι και χωρίς να χάσουν χρόνο αρχές Σεπτεμβρη έρχεται η αναγγελία συγκέντρωσης της χρυσής αυγής στην πλατεία όλγας! Η δεύτερη φορά μετά το αστήρ που το τοπικό σύμπλεγμα εξουσίας επιχειρήσε να στήσει σκηνικό έντασης και να προκαλέσει τις επιθυμητές γι' αυτό αντιδράσεις στην πλατεία όλγας. Αντιδράσεις που στη συνέχεια θα ονομάζονταν γενικά πρόβλημα δημόσιας τάξης ανοίγοντας το δρόμο για την καταστολή να κάνει τη δουλειά της, καμουφλαρισμένη σε ικανοποίηση ενός γενικού ντόπιου κοινωνικού αιτήματος του στυλ “να γίνει κάτι”. Ενώ στην πραγματικότητα πρόκειται για μέρος του σχεδίου ανακατάληψη των πόλεων για λογαριασμό των εξουσιαστών. Την ίδια περίοδο αντίστοιχες μεθοδεύσεις γίνονταν και σε μια άλλη πλατεία της πόλης που είχε κοντά έναν άλλο χώρο που ενοχλούσε τα κρατικά σχέδια, την κατάληψη μαραγκοπούλειο. Παράρτημα-όλγας/ψηλαλώνια-Μαραγκοπούλειο... Το ίδιο μοτίβο και ως γνωστόν σύμπτωση επαναλαμβανόμενη παύει να είναι σύμπτωση... Και στις 18.9.13 δολοφονείται ο παύλος φύσαςς...

ΤΙ ΠΑΪΖΕΙ ΜΕ ΤΗΝ πλατεία όλγας;

...Μετά τη δολοφονία από φασίστες του παύλου φύσσα το όλο σχέδιο αναπόφευκτα αναπροσαρμόστηκε σε πανελλαδική κλίμακα. Ήταν ο καιρός για το θεατρικό "κρατικός αντιφασισμός" να ανέβει στην κεντρική πολιτική σκηνή. Κάτι που δεν επέτρεπε πια να είναι τόσο φανερό η σύμπραξη αστυνομίας και φασιστών αλλά και την καταστολή να είναι άμεση τόσο για ψύλλου πήδημα. Αυτό βέβαια καθόλου δε σήμαινε ότι το ντόπιο σύμπλεγμα εξουσίας θα παράταγε εντελώς την προσπάθεια αναμόρφωσης της πλατείας όλγας. Έτσι κάπου μέσα στην γενικότερη αναμπουμπούλα του Σεπτεμβρίου του 2013 (φύσσας, εκκενώσεις καταλήψεων) συνεργεία του δήμου κάνουν την εμφάνισή τους στην πλατεία με στόχο να ξηλώσουν τα παγκάκια με την τσιμεντένια βάση που βρίσκονται στο τρίγωνο δεξιά από το συντριβάνι. Προλαβαίνουν να καταστρέψουν-ξηλώσουν δύο από αυτά όταν τελικά σταματάνε μετά από αντιδράσεις θαμώνων. Τα συγκεκριμένα παγκάκια για όποιον γνωρίζει την πλατεία όλγας είναι αυτά στα οποία κοιμούνταν πάντα οι άστεγοι άνθρωποι της πόλης (τα μόνα που βολεύουν για ύπνο μιας και έχουν τρεις τάβλες και δεν υπάρχει ενοχλητικό φως) αλλά και εκεί που συνήθως αράζουν οι παρέες των τοξικοεξαρτημένων τα μεσημέρια. Και οι δύο αυτές ομάδες όχι μόνο στην πάτρα αλλά και στην υπόλοιπη Ελλάδα χαλάνε την αισθητική της πλατειών όπως την ονειρεύονται φασίστες, επιχειρηματίες και μπάτσοι. Από εκεί και μετά το σχέδιο που ακολουθήθηκε ήταν απλό. Ο δήμος από τη μεριά του ΔΕΝ έφτιαχνε τις όποιες φθορές γίνονταν στην πλατεία από τη χρήση της και από την άλλη οι ντόπιοι δημοσιογράφοι ανέλαβαν να συντηρούν τη φάση με κάθε είδους δημοσιεύματα που κόλλαγε να έχουν τον τίτλο "πρόβλημα στην πλατεία όλγας". Συγχρόνως προσπαθούσαν έξυπνα με μικρά "αθώα" προβοκατόρικα άρθρα να προκαλέσουν κάποια αντίδραση-ανταπόκριση από θαμώνες και μη σπίνοντας έτσι το κλασικό σικέ τους παιχνιδάκι το οποίο αρκετοί

είναι αυτοί που κατά καιρούς τσιμπάνε και το παίζουν εν αγνοία τους. (εδώ και ενάμιση χρόνο τα δημοσιεύματα που από τη μία βοηθάνε και πατάνε στη φασιστική ρητορική περί "προβλήματος" όσον αφορά τσιγγανάκια, άστεγους, τοξικοεξαρτημένους αλλά και νεολαίους που απλά αράζουν και από την άλλη συγκεντρώνουν στην πλατεία όλγας τα πυρά τους, είναι συνεχόμενα και προφανώς πληρωμένα είτε από την αστυνομία είτε από ντόπιους επιχειρηματίες)

Από την άλλη η αστυνομία επιδίωξε να κρατήσει τα δικά της κεκτημένα όσον αφορά τα αποτελέσματα της καταστολής των 2 τελευταίων χρόνων και είχε (έχει;) την πλατεία όλγας σε επιτήρηση ανανεώνοντας όποτε το κρίνει απαραίτητο την απειλή της βίαιης επέμβασης (σε 2 περιπτώσεις την άνοιξη του 2014).

Από τον Σεπτέμβριο του 2014 μέχρι και τώρα οι δημοσιογράφοι ανά τακτά διαστήματα γράφουν κάτι σχετικό με την πλατεία όλγας και τις φθορές ενώ ο δήμος συνεχίζει την έξυπνη και αθόρυβη τακτική του. Χαρακτηριστικό είναι ότι όταν σε άλλα δύο παγκάκια από αυτά που κοιμούνται οι άστεγοι εφθάρησαν οι τάβλες τους, ήρθαν τα συνεργεία όχι για να βάλουν ξανά 2-3 τάβλες αλλά για να ξηλώσουν εντελώς τις τσιμεντένιες βάσεις!!!

Συγχρόνως συμβαίνει κάτι αντίθετο από αυτό που θα περίμενε κάποιος που διαβάζει τα σχετικά δημοσιεύματα περί μια επικίνδυνης πλατείας και άλλες δημοσιογραφικές αρλούμπες. Γύρω γύρω από την όλγας όλα τα μαγαζιά νοικιάζονται από επιχειρηματίες, κατά βάση του χώρου της εστίασης και διασκέδασης. Αθόρυβα το μικρό κεφάλαιο της πόλης επενδύει δείχνοντας πως υπάρχουν σχέδια για την πλατεία όλγας. Κάπως έτσι βγάζουν πια νόημα και τα πληρωμένα δημοσιεύματα των ντόπιων ανεξάρτητων (χα!χα!) δημοσιογράφων. Δεν πρόκειται για "ρεπορτάζ" αλλά για τον τρόπο που στην πόλη μας διατυπώνουν και ικανοποιούν τα αιτήματα τους οι μαγαζάτορες και προωθούν τα δικά τους σχέδια.

Κόντρα στα σχέδια

κράτους και

επιχειρηματιών

